

Nazwa elementu proj. budowlan. Projekt techniczny

Remont elewacji kościół p.w. św. Jerzego

Adres obiektu budowlanego	ul. Plebiscytowa, Rydułtowy
Kategoria obiektu budowlanego	X
- nazwa jednostki ewidencyjnej	241503_1
- nazwa i numer obrębu ewid.	0002
- numery działek ewidencyjnych	241503_1.0002.AR_2.1134/164
Nazwa i adres inwestora	Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Jerzego , ul. Plebiscytowa 9 , 44- 280 Rydułtowy
Jednostka projektowa	ASKOR STUDIO architekt Joanna Korbel , 44- 280 Rydułtowy, ul. Raciborska 363 tel.: +48 510 244 406 , email: joannakorbel@askorstudio.pl
Projektant:	mgr inż. arch Joanna Korbel, upr. bud. 776/01 mgr inż. arch Maria Strzeduła upr. bud. 37/SLOKK/2016
Data:	Grudzień 2023

Zakres opracowania	Pełniona funkcja projektowa	Imię i nazwisko numer uprawnień budowlanych specjalność	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. Joanna KORBEL	Grudzień 2023	
	numer uprawnień specjalność upraw	776/01 architektoniczna do projektowania bez ograniczeń		
	Projektant sprawdzający	mgr inż. arch. Maria STRZEDUŁA	Grudzień 2023	
	numer uprawnień specjalność upraw	37/SLOK4/2016 architektoniczna do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń		

Spis treści

1. Dane ogólne.....	12
1.1. Przedmiot opracowania.....	12
1.2. Podstawa opracowania.....	12
1.3. Dokumenty planistyczne i strategiczne Masta Rydułtowy.....	12
1.4. Cel opracowania.....	14
2. Ogólny opis budynku kościoła	14
2.1. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna.....	14
Ściany zewnętrzne wykonano z cegły ceramicznej pełnej o wymiarach 25,5 x 11,5 x 6,5. Fuga ok 1-1,5cm Zwieńczenia przypór, parapety, elementy dekoracyjne wykonano z cegły ceramicznej szkliwione na kolor ciemno-brązowy / czarny oraz w niektórych miejscach na kolor zielony (prawdopodobnie późniejsze uzupełnienia po zniszczeniach wojennych).....	15
4.1 Wzmocnienie pęknięć.....	20
5. Technologia wykonania renowacji elewacji ceglanej.....	21

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

Rys. nr AR-1	Wrys z planu miejscowego	31
Rys. nr AR-2	Plan sytuacyjny	32
Rys. nr AR-3	Elewacja północna	33
Rys. nr AR-4	Elewacja zachodnia	34
Rys. nr AR-5	Elewacja wschodnia	35
Rys. nr AR-6	Elewacja południowa	36
Rys. nr AR-7	Drzwi bocznej elewacji północnej	37

Oświadczenie projektanta i projektanta sprawdzającego

Działając zgodnie z treścią art. 34 ust. 3D pkt. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2003 r Nr 207 poz. 2016 z późniejszymi zmianami),
oświadczamy, że dokumentacja projektowa pn.: Projekt renowacji elewacji kościoła p/w. św. Jerzego
usytuowanego na działce nr 1134/164 w Rydułtowach przy ul. Plebiscytowej
został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej

Zakres opracowania	Pełniona funkcja projektowa	Imię i nazwisko specjalność numer uprawnień budowlanych	Podpis
	Projektant	mgr inż. arch. Joanna Korbel	
	Spec. uprawnień	architektoniczna do projektowania bez ograniczeń	
	Numer uprawnień	776/01	
	Projektant	mgr inż. arch Maria Strzeduła	
	Spec. uprawnień	architektoniczna do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń	
	Numer uprawnień	37/SLOKK/2016	

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice 28 grudnia 2001 r.
APR.II.4/AZ/7131/776/2001

DECYZJA 776/01

Na podstawie art.13 i 14 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U.Nr 106 z 2000 r. poz. 1126), i § 9 ust.1 rozporządzenia M.G.P.iB. z dnia 30.12.1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. Nr 8, poz. 38 z 1995 r.),w związku z art. 104 § 1 i 2 Kpa (tekst jednolity Dz.U. nr 98 z 2000 r. poz. 1071),po rozpatrzeniu wniosku Pani Joanny Korbel na podstawie dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie oraz praktykę zawodową oraz na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu na uprawnienia budowlane złożonego przed Komisją egzaminacyjną powołaną Zarządzeniem Nr 160/99 z 19 sierpnia 1999 r. stwierdza się, że :

Pani magister inżynier architekt Joanna KORBEL
ur. dnia 25 lipca 1971 r. w Wodzisław Śląski
otrzymuje
UPRAWNIENIA BUDOWLANE
bez ograniczeń
do projektowania
w specjalności: architektonicznej

Uzasadnienie

W związku z potwierdzeniem przez Komisję egzaminacyjną powołaną przez Wojewodę Śląskiego Zarządzeniem nr 160/99 z 19 sierpnia 1999 r., posiadania przez Panią mgr inż. arch Joannę Korbel wymaganego prawem wykształcenia na Wydziale Architektury na kierunku Architektura i Urbanistyka oraz praktyki zawodowej koniecznej do uzyskania uprawnień budowlanych w w/w specjalności i po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu na uprawnienia budowlane, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego 00-926 Warszawa ul. Krucza 38/42, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Otrzymują:

1. Pani Joanna Korbel
ul.Raciborska 363, 44-280 Rydułtowy
2. Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego
ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
3. n/n

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

MGR INŻ. ARCH. JOANNA KORBEL

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **776/01**, jest wpisana na listę członków Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SL-1064**.

Członek czynny od: 21-03-2005 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 09-03-2023 r. Katowice.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
ANITA LANGER, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SL-1064-D5DD-4CD9-Y25Y-1CD5

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

MGR INŻ. ARCH. JOANNA KORBEL

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **776/01**, jest wpisana na listę członków Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SL-1064**.

Członek czynny od: 21-03-2005 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 04-12-2023 r. Katowice.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-12-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
ANITA LANGER, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SL-1064-4AE4-E6F1-D9DA-7D14

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ŚLĄSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW RP
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Znak sprawy: OKK/UP-UW/B/6/16

Katowice, dnia 05 lipca 2016r.

DECYZJA nr 37/SLOKK/2016

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2014r. poz.1946 z późn. zm.), w związku z art. 12, art. 13 oraz art. 14 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016r. poz. 290), zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. poz. 23)

stwierdza się, że

Pani mgr inż. arch. Maria Teresa Strzeduła

urodzona w dniu 15 kwietnia 1987 roku w Raciborzu

posiada odpowiednie wykształcenie techniczne oraz praktykę zawodową
i po zdaniu egzaminu z wynikiem pozytywnym otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do

projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

Powyższe uprawnienia budowlane upoważniają do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, obejmującej:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi;
- 3) kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów;
- 4) wykonanie nadzoru inwestorskiego;
- 5) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od powyższej decyzji przysługuje Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów RP za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

arch. Wojciech Podleski

arch. Tomasz Studniarek

arch. Maciej Piwowarczyk

arch. Andrzej Grzybowski

arch. Zygmunt Konopka

arch. Michał Tomanek

arch. Jerzy Witeczek

arch. Dorota Wróbel

arch. Walenty Wróbel

B. Mu:
[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]

Otrzymują:

1. Wnioskodawca: Maria Strzeduła
2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego - w celu wpisania do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane
3. Rada Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP
4. a/a

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. MARIA TERESA STRZEDUŁA

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **37/SLOKK/2016**, jest wpisana na listę członków Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SL-1778**.

Członek czynny od: 05-10-2016 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 08-11-2022 r. Katowice.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-05-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
ANITA LANGER, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SL-1778-E583-23F6-2933-EB84

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. MARIA TERESA STRZEDUŁA

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **37/SLOKK/2016**, jest wpisana na listę członków Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SL-1778**.

Członek czynny od: 05-10-2016 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 08-08-2023 r. Katowice.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **29-02-2024 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
ANITA LANGER, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SL-1778-7YD4-2D56-3CAE-EE2C

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU RENOWACJI ELEWACJI KOŚCIOŁA ŚW. JERZEGO W RYDUŁTOWACH

1. Dane ogólne

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest renowacja elewacji północnej budynku kościoła p/w. św. Jerzego w Rydułtowach oraz wszystkich elewacji wieży.

Nie przewiduje się konieczności wymiany elementów konstrukcyjnych takich jak nowe nadproża, ściąg, wzmocnienia itp. Projekt nie obejmuje

- żadnych konstrukcji wzmacniających ścian wieży czy kościoła, nowych nadproży, ściągów, itp. .
- szczegółowego projektu renowacji witraży,
- sposobu zabezpieczenia filarów w oknach transeptu czy naw bocznych kościoła (usztywnienia bądź wzmocnienia na czas wymiany witraży i ich ponownego osadzenia)

Odrębnym wnioskiem zostanie objęta:

- wymiana/renowacja witraży
- wymiana konstrukcji nośnej dachu nad wejściem głównym

Budynek kościoła zakwalifikowano do kategorii X. Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy budynku - bez zmian.

1.2. Podstawa opracowania

Projekt opracowano na podstawie zlecenia Parafii rzymsko-katolickiej p/w. św. Jerzego w Rydułtowach, ul. Plebiscytowa 9

Inwestor posiada:

- Inwentaryzację 2D obiektu, która wymagała skorygowania
- Ekspertyzę stanu technicznego konstrukcji wieży wykonaną dla potrzeb montażu nowego krzyża na iglicy wieży, opracowaną przez dr. Inż. Andrzeja Malczyka
- Ekspertyzę techniczną wieży kościelnej opracowaną przez Biuro budowlane Ankra Sp. z o.o. (dr inż. Jerzy Sendkowski, dr inż. Annę Tkaczyk, dr inż. Łukasz Tkaczyk) na potrzeby modernizacji antenowej i sprzętowej stacji 50258_Rydułtowy,

1.3. Dokumenty planistyczne i strategiczne Miasta Rydułtowy

Dokumenty strategiczne

- Strategia Rozwoju Miasta Rydułtowy na lata 2016-2025 (Uchwała Nr 17.180.2016 Rady Miasta Rydułtowy z dn. 18 lutego 2016 r.)
- Lokalny Program Rewitalizacji Rydułtów - aktualizacja na lata 2015-2020 (Uchwała Nr 43.405.2018 Rady Miasta Rydułtowy z dn. 24 maja 2018 r.)

Wybrane dokumenty planistyczne

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Rydułtowy (Uchwała Nr 37.265.2013 Rady Miasta Rydułtowy z dn. 20 czerwca 2013 r.)
- Uchwała Nr 51.393.2014 Rady Miasta Rydułtowy z dn. 25 września 2014 r. w sprawie aktualności Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Rydułtowy i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rydułtowy
- Plany miejscowe, w szczególności plan obejmujący rejon przedmiotowego kościoła, tj. MPZP miasta Rydułtowy obejmujący obszar oznaczony symbolem MP/8 (Uchwała Nr XLV/353/06 Rady Miasta Rydułtowy z dn. 30 stycznia 2006 r.)

Przedstawione w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Rydułtowy ustalenia w zakresie ochrony zabytków są zgodne z istniejącym stanem prawnym oraz z wytycznymi Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w tym w zakresie zasad ochrony obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków. Uwzględniono obiekty i tereny (otoczenie zabytków) wpisane do rejestru zabytków oraz obiekty i tereny ujęte w gminnej ewidencji zabytków (wskazane i zaakceptowane przez konserwatora zabytków), które należy objąć ochroną indywidualną w planach miejscowych, a także stwierdzone na terenie miasta stanowiska archeologiczne.

W dotychczasowym studium wyznaczono strefy ochrony konserwatorskiej „krajobrazu kulturowego” A, B i K.

Strefa „A” (ścistej ochrony) obejmuje: kościół p.w. św. Jerzego wraz z budynkiem klasztoru i terenem dawnego cmentarza (w ramach ogrodzenia), (kościół p.w. św. Jacka, zespół obiektów szpitala miejskiego oraz zespół szybu wentylacyjnego III.

Strefą „B” (częściowej ochrony) objęto:

- centralną część miasta w rejonie ul. Ofiar Terroru (zachowanie charakteru zabudowy osi kompozycji centrum miasta wzdłuż ul. Ofiar Terroru wraz z Rynkiem, zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych, nakaz zharmonizowania nowej zabudowy z istniejącą, zalecenie modernizacji ul. Ofiar Terroru [zmiana organizacji ruchu, utworzenie strefy dominacji ruchu pieszego]),
- zespół obiektów szybu wentylacyjnego V,
- zabudowania stacji kolejowej z przyległym terenem poczty,
- zespół obiektów przemysłowych KWK „Rydułtowy-Anna” (obiekty dawnej elektrowni, maszynownia szybu Leon I, warsztaty z magazynami),
- pozostałości osiedla „Karola”,
- (vi) zabudowa przy ul. Obywatelskiej.

Strefa „K” (ochrony krajobrazu) obejmuje:

- cmentarz przy ul. Spokojnej
- hałdę i zwatowisko przy szybie Leon II KWK „Rydułtowy”.

Aktualne studium wyznacza następujące strefy ochrony konserwatorskiej dla zabytków nieruchomych:

- Strefa S1 Rejon kościoła p.w. św. Jerzego;
- Strefa S2. Centrum miasta (śródmieście);
- Strefa S3. Teren szpitala;
- Strefa S4. Osiedle Karola;
- Strefa S5. Rejon stacji kolejowej;
- Strefa S6. Zabudowa przy ul. Obywatelskiej;
- Strefa S7. Rejon kościoła p.w. św. Jacka.

1.4. Cel opracowania

Celem projektu jest przygotowanie dokumentacji będącej podstawą do uzgodnienia planowanych prac z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i do zgłoszenia w Starostwie Powiatowym, a następnie do uzyskania dofinansowania i rozpoczęcia prac renowacyjnych.

2. Ogólny opis budynku kościoła .

2.1. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna.

Kościół parafialny p/w. św. Jerzego w Rydułtowach to neogotycki kościół murowany, wybudowany w latach 1895-1896 na miejscu dawnej świątyni drewnianej. Zlokalizowany na działce nr 1134/164 znajdującej się pomiędzy ulicą Plebiscytową, a ul. Ks. Maksymiliana Kolbe został poświęcony 8 grudnia 1896 r i na tamte czasy był jednym z największych kościołów na Śląsku. Jego projektantem był Ludwig Schneider z Raciborza.

Budynek kościoła jest wpisany do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Kościół zbudowany na planie krzyża na ośmiu filarach, które dzielą przestrzeń na 3 nawy, pierwotnie posiadał 5 ołtarzy:

- główny św. Jerzego,
- po jego lewej stronie – Najświętszej Maryi Panny i św. Barbary,
- a po prawej stronie – Jana Nepomucena i św. Józefa.

Zakończeniem nawy głównej jest prezbiterium, za którym znajduje się zakrystia (w środkowej części dwukondygnacyjna i podpiwniczona). Nad wejściem głównym do kościoła znajduje się wieża, po obu jej stronach wykonano schody prowadzące na chór obejmujący całą szerokość budynku kościoła.

Budynek wykonany jest z cegły maszynowej o wążku krzyżowym z detalem architektonicznym z kształtek ceglanych, częściowo glazurowanych (w kolorze brązowym i ciemnozielonym) – gzymsy, fryzy, obramienia okien, drzwi. Cegły spoinowane spoinowanej zaprawą cementowo – wapienną. Elewacja fragmentarycznie tynkowana (wnęki, płyciny), więźba dachowa drewniana, dach kryty blachą miedzianą, o ustroju rozporowo-zastrzałowym ze ścianą stolcową, z jednym wieszakiem. Okna w stałych metalowych ramiakach wypełnione szkłem witrażowym.

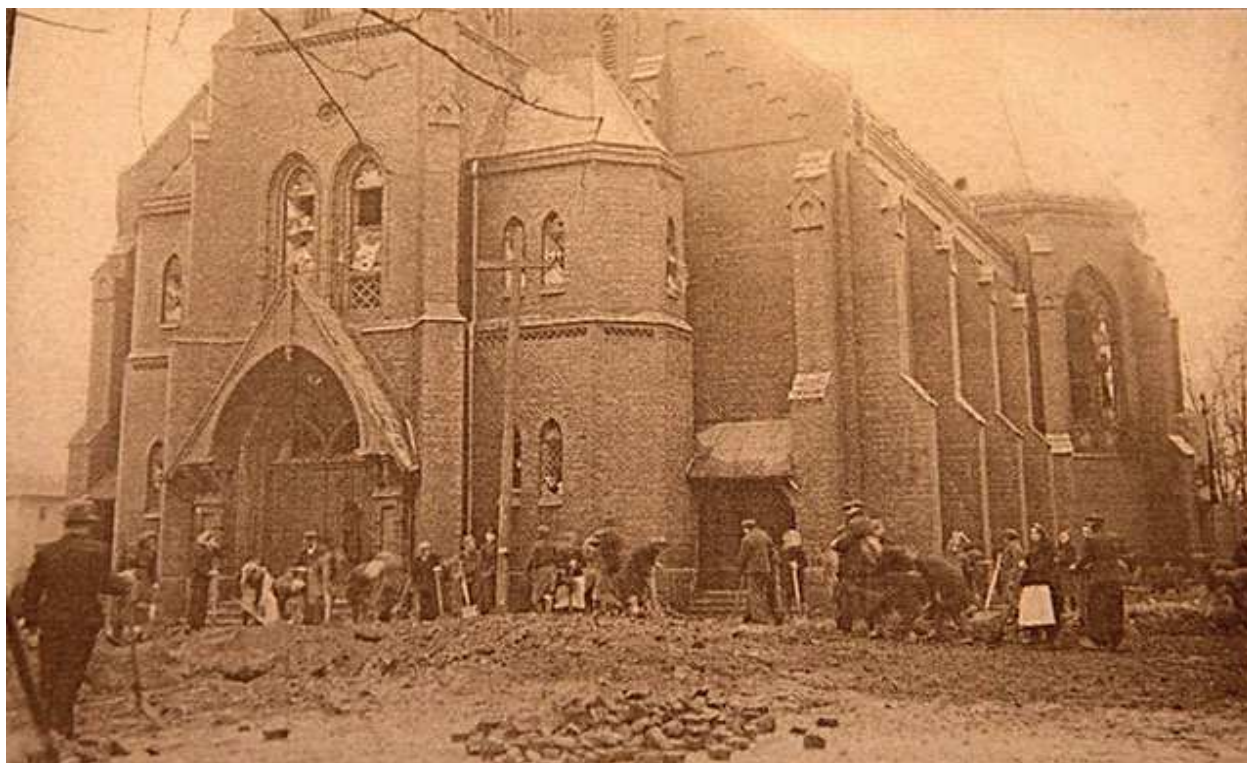
2.2 Posadowienie i konstrukcja obiektu

Konstrukcja budynku kościoła posadowiona jest bezpośrednio na kamiennych ławach fundamentowych. Nie jest rozpoznane posadowienie murów wieży (prawdopodobnie pł. betonowa). Główną konstrukcję nośną budynku kościoła i wieży stanowią ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne oraz filary murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej.

Grubość ścian jest zróżnicowana od 127cm (wieża) do 72cm (ściany boczne naw) i 52cm (zakrystia). Średnica filarów wewnętrznych wynosi 88cm. Cztery spośród 8 filarów zostały wzmocnione w latach 2005–2015 na potrzeby planowanego wydobycia.

Przekrycie naw kościoła stanowią ceramiczne sklepienia krzyżowe usztywnione żeberkami. Pod sklepieniami rozwieszona jest siatka ochronna. Sklepienia od spodu są otynkowane, a od góry pokryte wyrównawczą warstwą zaprawy wapiennej.

Nad piwnicą, w środkowej części zakrystii wykonano strop Kleina, a nad parterem zakrystii strop na belkach drewnianych. Pod chórem i pod wejściem głównym do kościoła znajdują się sklepienia murowane z cegły ceramicznej.

Zdjęcie nr 1

Na zdjęciu nr 1 widać kościół tuż po II wojnie światowej. Uwagę zwracają wybite witraże oraz oryginalne wykończenie zadaszenia nad wejściem głównym, które jest identyczne w stylistyce jak te zachowane przy wejściach bocznych.

2.3 Ściany zewnętrzne

Ściany zewnętrzne wykonano z cegły ceramicznej pełnej o wymiarach 25,5 x 11,5 x 6,5. Fuga ok. 1-1,5cm. Zwieńczenia przypór, parapety, elementy dekoracyjne wykonano z cegły ceramicznej szklawionej na kolor ciemno-brązowy / czarny oraz w niektórych miejscach na kolor zielony (prawdopodobnie późniejsze uzupełnienia po zniszczeniach wojennych).

2.4 Charakterystyczne parametry obiektu

Powierzchnia zabudowy kościoła wynosi 821 m²

Kubatura 9 315 m³

Wysokość do zwieńczenia iglicy wieży, ok. 49,50 m

Długość 45,80m

Szerokość 29,15m

3. Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektu przez osoby niepełnosprawne.

Przy wschodnim wejściu bocznym znajduje się pochylnia umożliwiająca niepełnosprawnym, w szczególności osobom na wózku inwalidzkim dostęp na poziom nawy głównej kościoła.

4. Ocena stanu technicznego elewacji

Ocenę stanu technicznego wieży oparto na wynikach Ekspertyzy technicznej wieży kościelnej” opracowanej przez Biuro budowlane Ankra Sp. z o.o. (dr inż. Jerzy Sendkowski, dr inż. Annę Tkaczyk, dr inż. Łukasz Tkaczyk) na potrzeby modernizacji antenowej i sprzętowej stacji 50258_Rydułtowy.

Na potrzeby tej ekspertyzy 15.10.2020 r przeprowadzono wizję lokalną wieży kościelnej, podczas której dokonano oględzin elementów konstrukcji obiektu. Wykonano prace pomiarowe. Dokonano oceny murowych, wprowadzonych żelbetowych i stalowych elementów konstrukcyjnych wraz ze szczegółowym przeglądem połączeń w zakresie poprawności wykonania, kompletności łączników jaki i ewentualnej korozji.

Stwierdzono:

- (1) Na wieży murowanej kościoła zainstalowana jest stacja monitoringu drgań.
- (2) Stan najwyższej części drewnianej wieży (nie obciążonej żadnym sprzętem i antenami operatora) określono jako przechylony,
- (3) Aktualny stan murowanej wzmocnionej wieży kościoła jest poprawny,
- (4) Aktualny stan najwyżej położonej drewnianej części wieży kościoła nie obciążony antenami i urządzeniami operatorów telefonii komórkowej jest poprawny; biorąc pod uwagę jej widoczny przechył wymaga ona okresowych pomiarów geodezyjnych, przynajmniej raz do roku w ramach obowiązującego przeglądu rocznego.
- (5) Poprawny stan wieży kościoła w obrębie posadowienia,
- (6) Nie ma gromadzenia się wód opadowych w obrębie posadowienia wieży,

Odnosnie ppkt. (4) – aktualnie regularnie, zgodnie ze wskazaniem przedmiotowej ekspertyzy, taki monitoring jest prowadzony i w trakcie ostatnich pomiarów geodezyjnych jakie miały miejsce w 2022 r wyniki wskazywały na cofnięcie się wychylenia w kierunku osi wieży.

Ponadto na podstawie zdjęć elewacji wykonanych w lutym 2023 r stwierdzono konieczność przemurowania przypór na wysokości 13-tego m wieży (patrz Zdjęcie nr 2) oraz wzmocnienia uszkodzeń będących wynikiem wstrząsów górniczych (patrz Zdjęcie nr 3)

Nie stwierdzono uszkodzeń będących wynikiem wstrząsów górniczych w niższych partiach elewacji południowej oraz na pozostałych elewacjach wieży.

Przemurować należy także wątki ceglane przypór, które uległy zniszczeniu na skutek zawilgocenia czy odspojenia zaprawy – patrz Zdjęcie nr 4, 5, 6, 7

Zdjęcie nr 2

Zdjęcie nr 3. Uszkodzenia będące wynikiem wstrząsów górniczych.

Zdjęcie nr 4

Zdjęcie nr 5

Zdjęcie nr 6

Zdjęcie nr 7

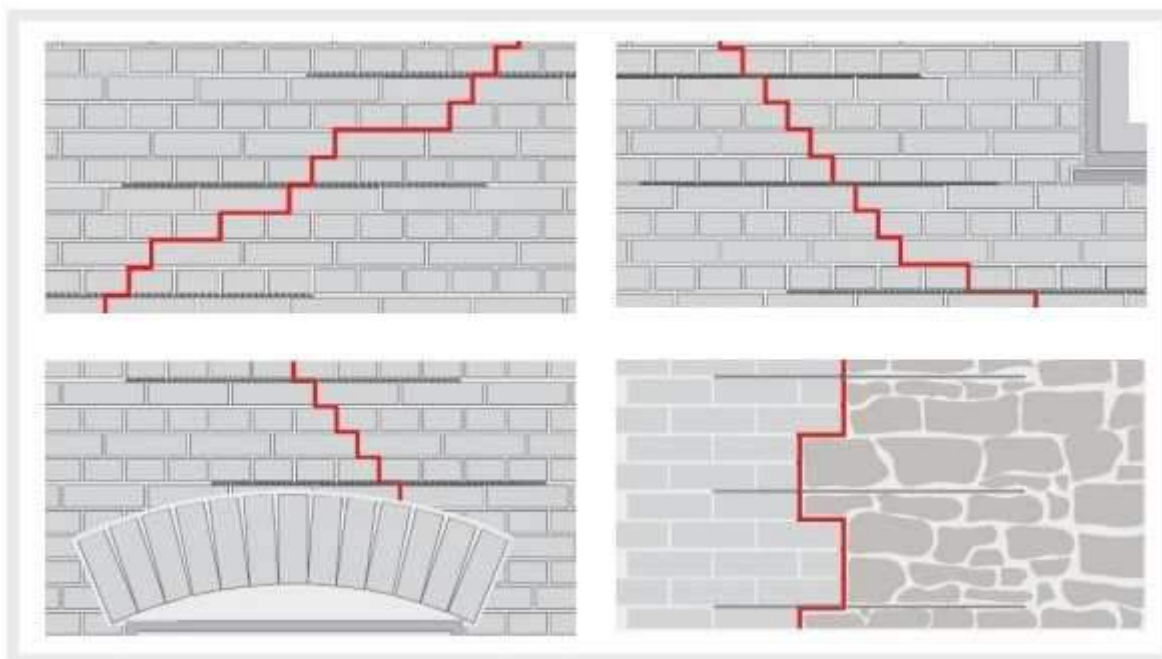
4.1 Wzmacnianie pęknięć

W przypadku, gdy mamy do czynienia z pęknięciami w murze i potrzebą jego wzmocnienia należy zastosować system spiralnych kotew spinających.

Ogólne zalecenia dotyczące stosowania systemu spiralnych kotew spinających:

- zrobić w murze spoinę poziomą o głębokości ok. 4-6 cm, np. przy użyciu bruzdownicy; połączenie musi być na tyle szerokie, by kotwa została całkowicie osadzona (na co najmniej 1 cm ze wszystkich stron) w specjalnej zaprawie do kotew
- za pomocą pistoletu iniekcyjnego należy wypełnić otwór ok. 2 cm warstwą zaprawy
- zamocować kotwę w zaprawie
- wypełnić szczelinę zaprawą, zostawiając ok. 2 cm przestrzeni przed krawędzią muru, natomiast spirala może być całkowicie zakryta
- pozostałe 2 cm przestrzeni wypełnić zaprawą wiążącą w kolorze pasującym do reszty ściany
- długość kotwy nie powinna być mniejsza niż 45 cm
- w przypadku pęknięć pionowych kotwy powinny być ułożone z niewielkim przesunięciem (przynajmniej o 1 cm) np. 45 cm względem 55 cm na przemian po obu stronach pęknięcia. Nigdy nie instalować kotew spiralnych jednej nad drugą w tej samej linii.
- kotwy spiralne w otworach powinny być otoczone co najmniej 1 cm warstwą zaprawy

W przypadku problemów z murem dwuwarstwowym zaleca się stosowanie specjalnej wersji systemu kotew spiralnych ze stali nierdzewnej. System ten konsoliduje i wzmacnia siły łączące poszczególne warstwy muru.

5. Technologia wykonania renowacji elewacji ceglanej

Technologię wykonania renowacji elewacji oparto o ogólne zasady doboru materiałów do konserwacji zabytków architektury wg. wytycznych ośrodków konserwatorskich takich jak UMK w Toruniu (w szczególności publikacja prof. W. Domastowskiego „Konserwacja murów ceglanych. Badania i praktyka” wydana w 1995 r.) oraz obowiązujące Normy Budowlane.

Najważniejsze wymagania określone dla zapraw wg badań:

- szybki transport kapilarny i wysoka nasiąkliwość wodą
- wytrzymałość mechaniczna równoważna lub słabsza od uzupełnionego podłoża
- odporność na działanie zewnętrznych czynników niszczących (woda, mróz, spaliny i gazy)
- brak szkodliwych soli rozpuszczalnych w wodzie
- stabilizacja spoiwa

Na podstawie badań wytyczono zalecane tempo wznoszenia wody do około 5 cm w czasie 1h. Wskazano także wytrzymałość dla zapraw fugowych w granicach 4-6 MPa, a dla zapraw reprofilacyjnych maks. 9 MPa. W konkretnym obiekcie parametry te mogą być wyższe, zależy to jednak od parametrów zapraw istniejących. Opisane wymagania nie odnoszą się ponadto do miejsc narażonych na stały kontakt z wodą, jak np. poziome występy muru, tarasy czy miejsca zagłębione w ziemi. Niezwykle ważne jest właściwe odczytanie wymagań jako kompleksowego zestawienia. W praktyce bowiem bardzo wiele zapraw może spełniać je tylko w części. Przy pracach konserwatorskich nie ma zapraw lepszych czy gorszych - są tylko zaprawy, które można stosować lub nie w pracach konserwatorskich

5.1. Przygotowanie podłoża.

Zostawiane stare wyprawy tynkarskie lub odstonięte miejscowo osłabione cegły mogą wymagać wzmocnienia przed nałożeniem kolejnych warstw. Należy zwrócić uwagę by preparat wzmacniający nie hydrofobizował w takim przypadku podłoża.

Ze względu na różnorodność podłoży oraz różnego stopnia i przyczyn degradacji zalecamy wykonanie wcześniejszych prób na wybranym środku wzmacniającym. Może się też okazać konieczna dezynfekcja podłoży zaatakowanych przez grzyb i glony.

a). wzmacnianie podłoża

Wodny preparat na bazie poliakrylanów, bardzo dobra penetracja i wzmocnienie podłoża – wszelkie tynki lub cegła; nie tworzy „filmu”. Zalecany rozproszenie w rozcieńczeniu z wodą 1:2 lub 1:3

b). przykrycie stabilnych rys

Biała lub na życzenie barwiona, silikatowa warstwa szepna pod tynki końcowe z wypełniaczami o zdolnościach przekrywania stabilnych rys skurczowych; również jako końcowa powłoka scalająca przy pozostawieniu starych, nośnych tynków bez konieczności dodatkowego szpachlowania powierzchni; w zależności od sposobu nakładania i konsystencji umożliwia uzyskiwanie różnych faktur.

c). dezynfekcja

Aktywny biologicznie preparat do usuwania grzybów i glonów.

5.2 Wyprawy tynkarskie.

Technologię zapraw (za wyjątkiem tynków w miejscach zawilgoconych i zawierających szkodliwe sole budowlane) oparto przede wszystkim na bazie wapna z dodatkiem trassu reńskiego, w różnych modyfikacjach, zależnie od miejsca i wymaganych parametrów zapraw. Dzięki tym zaletom proponowane produkty spełniają najważniejsze aktualnie wymagania konserwatorskie. Są też powszechnie polecane do stosowania w obiektach zabytkowych.

a). tynki podkładowe i naprawcze

Dobór materiału jest uzależniony od rodzaju prac – przy pracach naprawczych uzupełniających braki, zaprawa musi mieć szczególnie wysoką elastyczność i przyczepność do podłoża ze względu na niewielkie powierzchnie obrabiane z ręki. Szczególnie ważna jest też wytrzymałość tynku, który powinien być słabszy od zachowanych wypraw po ewentualnym wzmocnieniu. Jako optymalną przyjmuje się ok. 3,5 – 5N/mm²

Szpałdowanie przy dużych grubościach tynków (>3cm)

– zaprawa wapienno-trassowa do podkładu przy większych grubościach tynku (>2cm) jako pierwsza warstwa; również jako szpryc i do warstw szpałdujących

Szpryc

– specjalna gotowa zaprawa do obrzutki jako warstwa szepna zawierająca spoiwo odporne na obecność soli budowlanych – nie zmniejsza transportu wody z podłoża; zwykle zakładana na 50% powierzchni muru na ok. 0,5 cm grubości.

b). prace w technice ciągnionej

– lekka szybkowiążąca zaprawa podkładowa do narzutu przy większych ubytkach 1-5cm w jednym cyklu.

– specjalna drobnoziarnista zaprawa do warstw 2-25mm w technice ciągniętej; posiada mikrowłókna oraz wysoką przyczepność nawet do pozostałości starych pokryć dyspersyjnych.

c) detal architektoniczny

Wapienno-trassowa zaprawa do uzupełniania „z ręki” ubytków w cegle, kamieniu lub detalu sztukatorskim (kwiatony, glowice). Materiał posiada mikrowłókna oraz optymalną wytrzymałość dopasowaną do słabszego podłoża ok. 5MPa. Charakteryzuje się bardzo dobrą plastycznością, niskim skurczem, przyczepnością i łatwą obróbką z możliwością końcowego szlifowania lub gracowania zależnie od żądanej faktury .

5.3. Gładzie i tynki dekoracyjne

a) Tynki nawierzchniowe

Końcowe wyprawy tynkarskie muszą posiadać odpowiednie cechy użytkowe oraz technologiczne w zależności od rodzaju podłoża. W przypadku pozostawienia części starych tynków, końcowa gładź musi mieć większą elastyczność oraz przyczepność, uwzględniającą różną chłonność i naprężenie starych i nowych tynków.

- Mineralny tynk nawierzchniowy z trassem, o bardzo wysokiej paroprzepuszczalności (S_d dla 3mm= 0,04m) i przyczepności (w tym także na stabilne podłoża dyspersyjne). Zawiera mikrowłókna. Dostępny w kilku frakcjach 0,3 / 0,5 / 0,6 i 0-1 mm pozwalających na uzyskiwanie różnych struktur końcowych: od gładko zatartych do rustykalnych. Do nakładania ręcznie lub maszynowo w warstwie 2-8 mm w jednym cyklu. __

- Tynk mineralny na bazie wapna, cementu i wyselekcjonowanych kruszyw, zbrojony włóknem. Tworzy szlachetną strukturę o wysokim stopniu białości, dzięki czemu nie wymaga malowania. Łatwy w nanoszeniu i obróbce, bez strat materiałowych.

5.4. Farby elewacyjne

Wybrana farba musi odpowiadać charakterowi budynku, przy jednoczesnym spełnieniu warunku wysokiej paro-przepuszczalności i odporności na agresywne warunki zewnętrzne, przede wszystkim intensywne deszcze. Zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi oraz w oparciu o Normy w tym także Instrukcje WTA zaleca się by posiadały parametr względnej dyfuzji pary wodnej co najmniej $S_d < 0,2m$ i nasiąkliwość (hydrofobowość) szczególnie przy cokołe $w < 0,2kg/m^2$

a). farby mineralne

bardzo dobry, mineralny charakter, świetna paro-przepuszczalność, ale wyższa wodochłonność i bardzo duża wrażliwość na warunki atmosferyczne podczas nakładania – możliwe np. wyplamienia i zmiany kolorów – także przy jakichkolwiek późniejszych poprawkach – nie można ich nakładać na każde podłożo.

Farby silikatowe powinny posiadać posiadają pozytywną opinię niezależnego ośrodka konserwatorskiego PKZ w Toruniu do stosowania ich na zabytkowym podłożu.

- Środek gruntujący na bazie potasowego szkła wodnego, kolorystyka do ustalenia . Paroprzepuszczalny, wydajny i łatwy w aplikacji. Środek wodorozcieńczalny, o neutralnym zapachu. Nie zawiera lotnych związków organicznych. Nie zakłóca procesu sylikacji. Zgodnie z Normą DIN 18363 dla farb silikatowych dodatek dyspersji organicznych nie przekracza 5%.

- jw., mineralnie matowa farba elewacyjna na bazie wodnego szkła potasowego z organicznymi stabilizatorami. Zgodnie z Normą DIN 18363 dla farb silikatowych, dodatek dyspersji organicznych nie przekracza 5%. Farba powinna posiadać pozytywną opinię Laboratorium PKZ w Toruniu do stosowania jej na zabytkowych podłożach.

5.5 Elewacja – wątki ceglane.

Przewidziano chemiczne czyszczenie wątków ceglanych. Kolor cegły do uzupełnienia wątków ceglanych zostanie dobrany po oczyszczeniu istniejącego muru ceglanego i ustaleniu jego faktycznego koloru.

Przed przystąpieniem do prac renowacyjnych należy usunąć spoiny cementowe, ale także oczyścić z zapraw tynkarskich zabrudzenia przy oknach .

Technologię zapraw do renowacji wątków kamiennie-ceglanych (spoiny, przemurowania, reprofilacja ubytków) oparto przede wszystkim na bazie wapna z dodatkiem trassu reńskiego w różnych modyfikacjach, zależnie od miejsca i wymaganych parametrów zapraw.

5.5.1 Prace murarskie

a). zaprawy do lica muru

Stary zaprawy były przygotowywane głównie w oparciu o wapno z dodatkami i w wielu miejscach zarówno cegła jak i zaprawy będą miały wysoką nasiąkliwość przy stosunkowo niedużej wytrzymałości mechanicznej i właśnie do tych parametrów należy dopasować większość zapraw aby uniknąć późniejszych zniszczeń i spękań cegieł wraz z wykwitami.

- specjalnie przygotowana fabryczna mieszanka wapienno – trasowa głównie do prac murarskich, o bardzo niskiej alkaliczności (praktycznie brak ryzyka wprowadzenia soli w mur) , małym skurczu i dużej zdolności zatrzymywania wody zarobowej oraz bardzo szybkim transporcie wody – cecha potrzebna przy nasiąkliwych ceglach; Standard jest w kolorze ciepło-szarym. Wytrzymałość ok. 5-6 MPa.

b). zaprawy do korony muru

W miejscach narażonych na stały kontakt z wodą lub śniegiem – np. korony murów – ostatnia warstwa cegieł powinna być przemurowana na hydrofobowej, mrozoodpornej i elastycznej zaprawie.

- mineralna zaprawa z trassem przeznaczona głównie do cegieł licowych; po związaniu mrozoodporna i hydrofobowa; marka wytrzymałości M5 (min. 5N/mm²); dostępna w kilku podstawowych kolorach oraz typach zależnie od nasiąkliwości muru.

5.5.2 Prace fugowe

Zaprawy do spoinowania lica muru muszą przede wszystkim posiadać szybki transport wody i optymalną wytrzymałość mechaniczną zgodną z ceglami – jeżeli zaprawa będzie zbyt mocna i zbyt szczelna – w niedługim czasie będzie następować degradacja cegły, mimo że nowa zaprawa będzie trwała.

a). spoiny do lica muru

- wapienno-trassowa zaprawa murarska także jako spoina przy fugowaniu lub murowaniu i jednoczesnym fugowaniu murów kamiennych z kamienia poligonalnego (zachowuje bardzo szybki transport wody i cechy wytrzymałościowe odpowiednio do słabszych zabytkowych podłoży).

b). spoiny do koron i poziomych występów muru

- specjalny dodatek do wody zarobowej zaprawy zwiększający elastyczność i odporność fugi na zmienne warunki zewnętrzne, szczególnie przy poziomych występach muru.

5.5.3 Uzupelnienie ubytków w ceglach

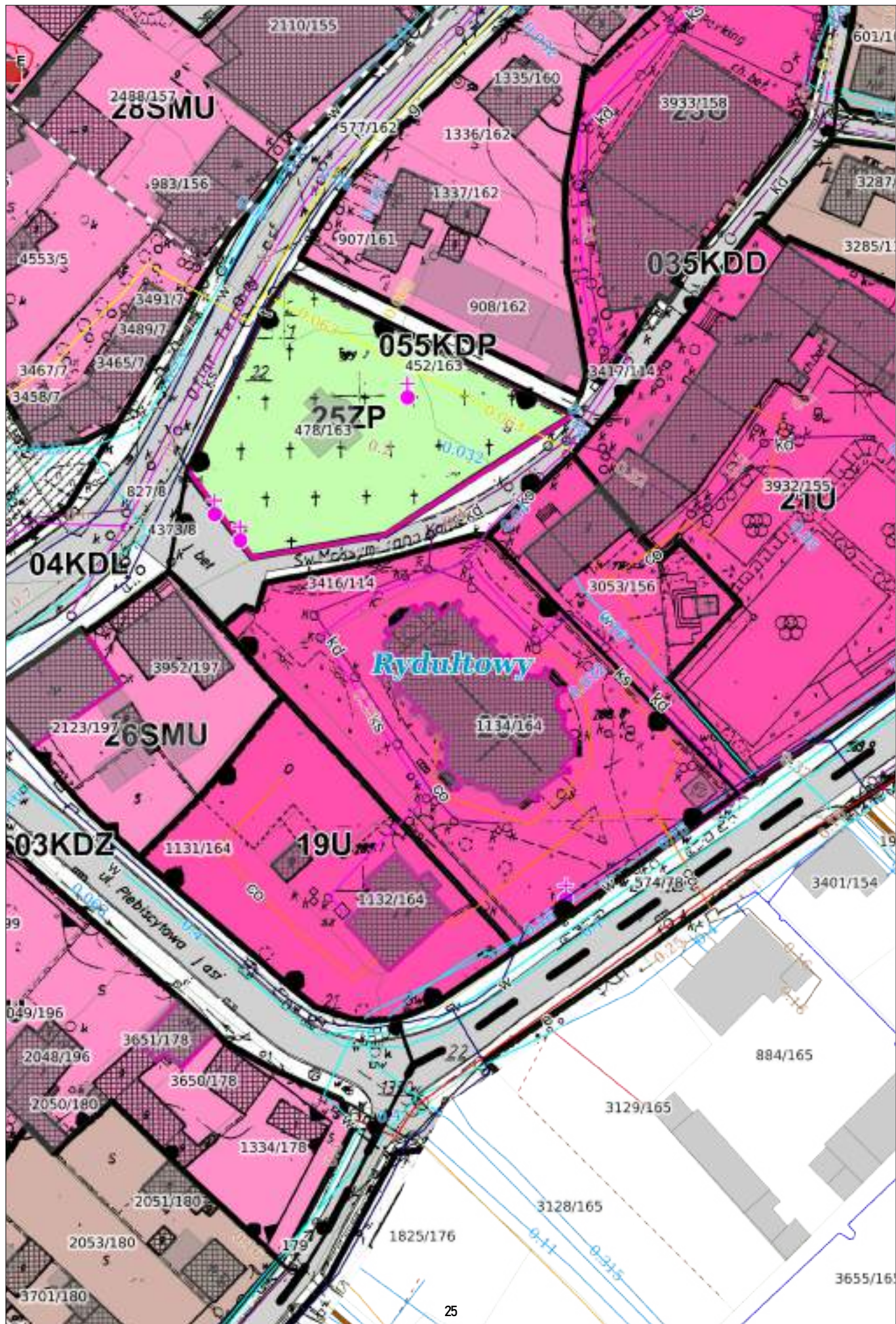
Tak jak przy spoinach, zaprawy reprofilacyjne nie mogą być mocniejsze od cegły oraz muszą posiadać względnie dobre przewodnictwo kapilarne.

- gotowe kolorowe reprofilacyjne zaprawy wapienno - trassowe zawierające mikrowłókna, jako zaprawa do uzupełniania ubytków o parametrach zbliżonych do uzupełnianego detalu; wytrzymałość ok. 5-6 MPa.

5.5.4 Wypełnienie stabilnych szczelin i pęknięć w murze

Pęknięcia i rysy konstrukcyjne po odpowiednim wzmocnieniu (np. za pomocą kotew spiralnych) będą wymagały wypełnienia na drodze zastrzyków - iniekcji; materiał do tego celu, podobnie jak fugi, musi być szczególnie dopasowany do właściwości słabszych zapraw wewnątrz - czyli odpowiedni transport wody i niska wytrzymałość.

- wapienno-trassowa zaprawa do iniekcji szczelin - wytrzymałość ok. 3 MPa oraz transport wody dopasowany do chłonnego zabytkowego podłoża, zapraw.

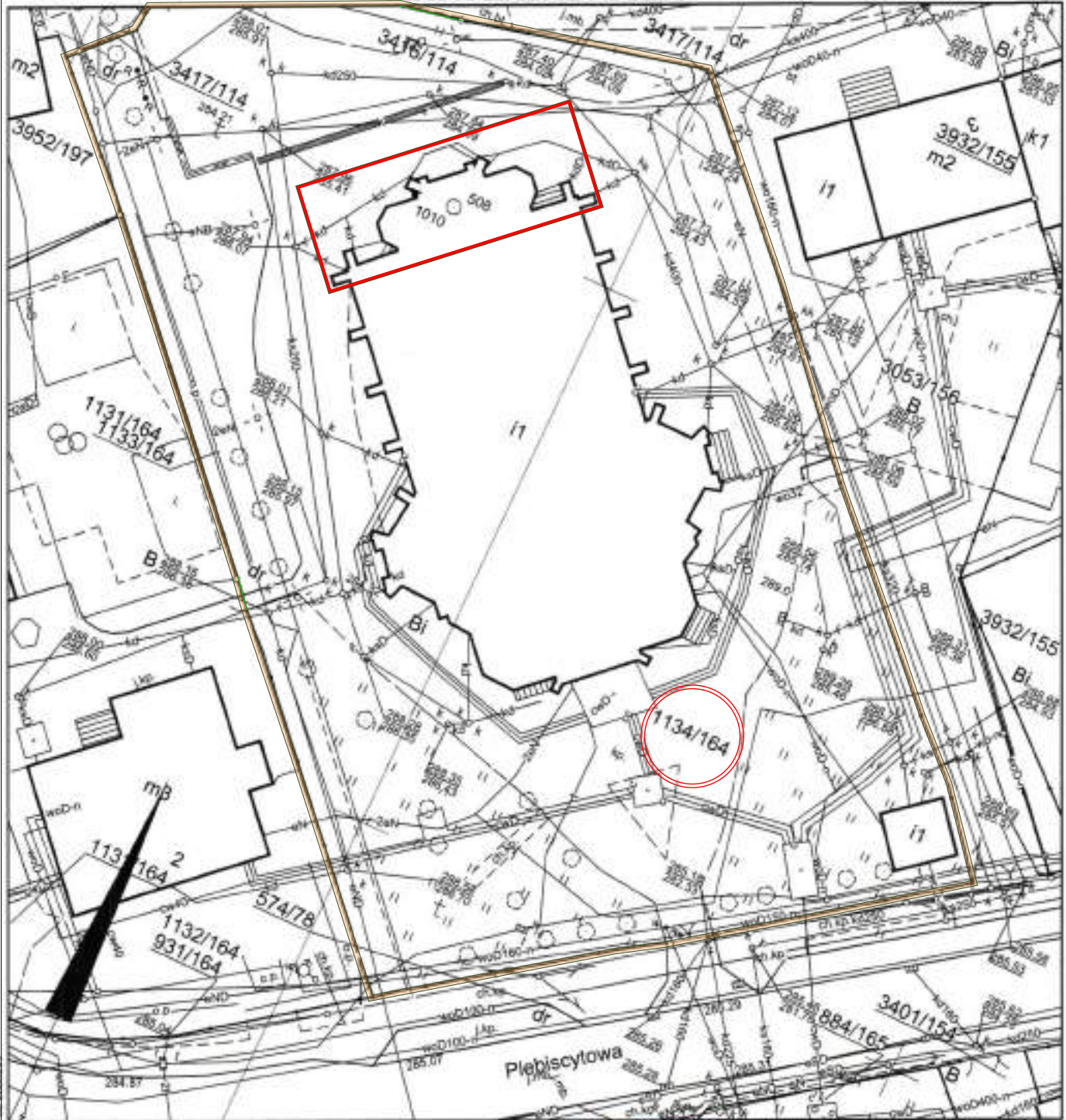

Skala 1:500

Województwo: śląskie
Powiat: wodzisławski
Jednostka ewidencyjna: 241503_1 Rydułtowy
Obręb ewidencyjny: 0002 RYDUŁTOWY DOLNE

Sekeja: 6.125.24.19.2.1, 6.125.24.19.2.2
Układ współ.: PL-2000, układ odniesienia PL-ETRF2000

MAPA ZASADNICZA

554865,46

Sporządził: Daria Rek, dnia: 25-05-2023 r.
WG.6642.1.1512.2023

Nazwa organu prowadzącego państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny	Starosta Wodzisławski
Identyfikator ewidencyjny materiału zasobu	P2415-2016-1
Nazwa materiału zasobu	mapa zasadnicza
Data wykonania kopii materiału zasobu	2023-05-25
Imię, nazwisko i podpis osoby reprezentującej organ	z up. STAROSTY 26 Inż. Daria Rek INSPEKTOR

- ELEWACJA BĘDĄCA PRZEDMOTEM WNIOSKU
- OGRÓDZENIE KĄCIOŚCIA